

Κώστια Κοντολέων

Το Κίτρινο Φουστάνι

Εκδόσεις Πατάκη

Σε πρώτο πρόσωπο αυτή η αφήγηση, διεκπεραιώνεται από την ηρωίδα που επιστρέφει στις αναμνήσεις των παιδικών της χρόνων.

Καθώς πρόκειται για τα πρώτα μετακατοχικά χρόνια, η πρόσφατη ελληνική ιστορία είναι οδυνηρά παρούσα. Στην αθηναϊκή αυλή, όπου μεγαλώνει το κοριτσάκι· στην οικονομική στέρηση· στο μετεμφυλιακό κλίμα που δίνεται με αριστουργηματικές κορυφώσεις από την παρατηρητικότητα του μικρού παιδιού. Η ορφάνια — ο πατέρας σκοτώθηκε στα Δεκεμβριανά, πριν γεννηθεί η ηρωίδα αφηγήτρια — η συνεχής και εξοντωτική εργασία για την αντιμετώπιση της φτώχειας, οι πολιτικές διαμάχες, είναι καταστάσεις

όπου μεγάλωσαν γυναίκες κι άντρες της εποχής μας. Όμως η αφήγηση εκφέρεται από γυναίκα. Έτσι, κυρίαρχο θέμα του βιβλίου είναι η σεξουαλικότητα των κοριτσιών, η παρενόχλησή τους κι η εκμετάλλευσή της από τους άντρες, μικρούς και μεγάλους· και τότε και πάντα.

Στην πρώτη του έκδοση το αφήγημα έφερε τον τίτλο «Τα χρόνια του δράκου». Τόσο εκείνος, όσο κι ο τωρινός του τίτλος, «Το κίτρινο φουστάνι», σηματοδοτούν ακριβώς την γυναικεία οπτική γωνία. Η επανέκδοση του βιβλίου στη σειρά «Παρουσίες» σκοπεύει σε νεαρούς αναγνώστες και νεαρές αναγνώστριες.

Η Κώστια Κοντολέων, μετά από

πλήθος λογοτεχνικών μεταφράσεων (Κρατικό Βραβείο), δοκίμασε πριν από χρόνια το δικό της λογοτεχνικό πόνημα, με πρώτο καρπό «Τα χρόνια του δράκου». Από τότε ως τη σημερινή του αναθεωρημένη γραφή, έχει μεσολαβήσει το μυθιστόρημα «Το χάρτινο σπέρμα» και τα διηγήματα «Σιγανά, σιγανά πατώ τη γη».

Και τα δύο βιβλία είναι λοιπόν γραμμένα από ταλαντούχες και αναγνωρισμένες συγγραφείς. Τόσο διαφορετικά σε περιεχόμενο και σε ύφος, αλλά τόσο ίδια στην κύρια αρετή τους: Λένε τρανές αλήθειες, με χαμηλή φωνή. Καθημερινή φωνή, που μας αγγίζει.

Πόλυ Μηλιώρη